

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 21.12.2006
KOM(2006) 857 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN
TILL RÅDET OCH EUROPAPARLAMENTET**

Sysselsättning i landsbygdsområden: att överbrygga sysselsättningsklyftan

{SEK(2006) 1772}

1. INLEDNING

Vid sitt möte i Lissabon år 2000 fastställde Europeiska rådet, inom ramen för den europeiska sysselsättningsstrategi som lanserades 1997, målet att uppnå full sysselsättning. Dessutom fastställdes som mål på medellång sikt, till 2010, att sysselsättningsnivån skall uppgå till 70 %. Som ett led i den här processen antog rådet (jordbruk) i juli 2003 slutsatserna ”Sysselsättning i landsbygdsområden inom ramen för den europeiska sysselsättningsstrategin”. Rådet (jordbruk) angav flera kommande utmaningar när det gäller sysselsättning i landsbygdsområden, såsom den åldrande jordbruksbefolkningen, ungas och kvinnors deltagande i landsbygdsekonomin, EU:s utvidgning och omställningen från produktstöd till producentstöd inom den reviderade gemensamma jordbrukspolitiken (GJP). Rådet uppmanade kommissionen att göra en grundlig bedömning av sysselsättningsutsikterna i landsbygdsområden och inleda en diskussion om införandet av statistiska verktyg för landsbygdsområden.

2. GJP, LANDSBYGDSUTVECKLING OCH EU:S SYSSELSÄTTNINGSPRIORITERINGAR

Den 2 februari 2005 lade kommissionen fram ett förslag om en nystart för Lissabonstrategin, som inriktades på två huvuduppgifter – att åstadkomma en starkare och hållbar tillväxt och att skapa fler och bättre arbetstillfällen¹. Inom ramen för den europeiska sysselsättningsstrategin måste arbetstagarnas och företagens anpassningsförmåga förbättras och investeringarna i humankapital öka genom bättre utbildning och kompetens. De vägledande principerna för bidraget från den gemensamma jordbrukspolitiken (marknader och landsbygdsutveckling) till Lissabonstrategin fastställdes vid Europeiska rådets möte i Göteborg 2001 liksom i slutsatserna om Lissabonstrategin från rådets möte i Thessaloniki i juni 2003, närmare bestämt **att hög ekonomisk effektivitet måste gå hand i hand med hållbar användning av naturresurserna**. Detta bekräftades i EU:s förnyade strategi för hållbar utveckling som antogs av Europeiska rådet den 16 juni 2006.

Den nya gemensamma jordbrukspolitiken bygger på en marknadspolitik där interventioner ger ett skyddsnet och inkomsterna stabiliseras genom frikopplat stöd som omfattas av tvärvillkor, och på en intensifierad landsbygdsutvecklingspolitik som inriktas på sysselsättning, tillväxt och hållbarhet. I gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutveckling identifieras områden som är centrala för att prioriteringarna för perioden 2007–2013 skall kunna uppnås när det gäller EU:s förnyade strategi för hållbar utveckling och Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning.

3. SYSSELSÄTTNINGSKLYFTAN

Europas landsbygdsområden skiljer sig åt sinsemellan sett till befolkning, demografi, ekonomiska och sociala strukturer och arbetsmarknader. Denna mångfald bidrar till deras rikedom. Många av landsbygdsområdena i Europa står dock inför en gemensam utmaning, nämligen att de släpar efter tätortsområdena när det gäller förutsättningarna att skapa högkvalitativ och hållbar sysselsättning.

¹ KOM(2005) 24.

3.1. Landsbygdsområdenas kännetecken

Beräknat på grundval av befolkningstätheten utgör landsbygdsområdena i EU-27 93 % av territoriet. 20 % av befolkningen bor i utpräglade landsbygdsområden ("predominantly rural areas") och 38 % bor i områden av landsbygdskaraktär ("significantly rural areas")². Landsbygdsområdena svarar för 45 % av bruttoförelingsvärdet i EU-27 och för 53 % av sysselsättningen, men de tenderar att släpa efter utpräglade tätortsområden ("predominantly urban areas"). I EU-27 är inkomsten per capita i utpräglade tätortsområden nästan dubbelt så stor som i utpräglade landsbygdsområden. Låga inkomster gör att det är svårare att behålla och locka kompetent arbetskraft. Att det finns en klyfta framgår av andra centrala indikatorer (se bilagan).

En föränderlig demografisk situation

Landsbygdsbefolkningens andel av EU:s totala befolkning har varit förhållandevis konstant under de senaste årtiondena. Denna relativa stabilitet på aggregerad nivå döljer dock stora variationer mellan och inom enskilda medlemsstater och även en kraftig befolkningsutveckling på regional nivå under de senaste femton åren.

I Europa sker nu två storskaliga demografiska processer: dels en lång och etablerad urbanisering, som innebär att befolkning och ekonomisk verksamhet flyttar från mer avlägsna landsbygdsområden till tätortsområden och lättillgängliga landsbygdsområden, dels en senare kontraurbanisering med utflyttning från tätortsområden till lättillgängliga landsbygdsområden (som blivit möjlig genom ny transport- och IKT-infrastruktur) under allt större press från en urbaniserad livsstil. Därför utgör tillgängliga delar av områden av landsbygdskaraktär tillväxtzoner, med en ekonomisk struktur som allt mer liknar tätortsområdenas. Däremot dräneras utpräglade landsbygdsområden, framför allt i de mer avlägsna delarna av EU, på sin befolkning och ekonomiska verksamhet³.

När det gäller åldersstrukturen uppvisar medlemsstaterna i södra Europa de tydligaste tecknen på ett demografiskt åldrande i landsbygdsområdena. Sett till kön är den tydligaste trenden en maskulinisering av glest befolkade landsbygdsområden i Norden och mindre utvecklade landsbygdsområden i de nya medlemsstaterna, som beror på att unga kvinnor tenderar att flytta därifrån⁴.

Lägre sysselsättningsnivåer och högre arbetslöshetsnivåer

² Indelningen av landsbygdsområden görs i rådets beslut 2006/144/EG av den 20 februari 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013). OECD definierar områden som utpräglade landsbygdsområden ("predominantly rural"), områden av landsbygdskaraktär ("significantly rural") och utpräglade tätortsområden ("predominantly urban") med hänsyn till befolkningstätheten, och kategoriseringen görs på grundval av den andel av befolkningen som bor i landsbygdskommuner (dvs. med mindre än 150 invånare per km²) i en viss NUTS 2- eller NUTS 3-region. Se den utvidgade konsekvensanalysen (SEK(2004) 931 och SEK(2005) 914. De 1 284 NUTS 3-regionerna i EU-27 är i stort jämnt fördelade mellan de tre kategorierna. Kommissionen arbetar med att ta fram alternativa definitioner som bättre återspeglar mångfalden när det gäller områden av landsbygdskaraktär, bland annat stadsnära områden.

³ Study on Employment in Rural Areas (SERA), s. 214.

⁴ http://ec.europa.eu/agriculture/rurdev/index_fr.htm

SERA, s. 34.

Under perioden 1996–2001 ökade sysselsättningen i EU-25 snabbast i tätortsområdena. Sysselsättningsnivån steg med 3,6 % i utpräglade tätortsområden, vilket kan jämföras med 1,9 % i utpräglade landsbygdsområden. Detta tyder på att sysselsättningsklyftan mellan tätortsområden och landsbygd ökat⁵. Under 2004 var sysselsättningsnivån i EU-27 nästan 5 procentenheter högre i utpräglade tätortsområden (64,7 %) än i utpräglade landsbygdsområden (60,1 %). Det bör dock betonas att landsbygdsområdena skiljer sig åt sinsemellan. I vissa landsbygdsområden, framför allt i områden nära städer, är sysselsättningsnivåerna nu höga, vilket överensstämmer med den allmänna trenden i OECD-länderna⁶. På subregional nivå kan trenderna skilja sig mycket från trenderna på regional nivå, framför allt i områden där arbetskraft lämnar jordbruket på landsbygden till förmån för mindre städer och stora byar.

Arbetslöshetsnivåerna är i allmänhet betydligt högre i landsbygdsområden än i tätortsområden. Skillnaderna mellan tätortsområden och landsbygd är särskilt tydliga i länder som kännetecknas av stor arbetslöshet. Långtidsarbetslösheten är förhållandevis stor endast i områden av landsbygdskaraktär, vilket kan tyda på att låginkomstgrupperna allt mer utestängs från arbetsmarknaden. Det beräknas att den dolda arbetslösheten (som inbegriper undersysselsatta jordbrukare och jordbruksarbetare) förmodligen omfattar omkring fem miljoner personer i landsbygdsområden.

En långsammare utveckling i tjänstesektorn

Tjänstesektorn är den största arbetsgivaren i Europas landsbygdsområden, men är mindre än i tätortsområden och tenderar att domineras av den offentliga sektorn. Detta beror på underutvecklingen när det gäller privata tjänster, som till största delen fortfarande finns i tätortsområden. Under 2002 svarade sektorn för 57 % av sysselsättningen i utpräglade landsbygdsområden och 65 % i mellanliggande landsbygdsområden, vilket kan jämföras med 75 % av sysselsättningen i utpräglade tätortsområden. Det här situationen återspeglas av en långsammare övergång till verksamheter som centreras till den kunskapsbaserade ekonomin.

Kompetens och humankapital

Nivån när det gäller kompetens och humankapital är i allmänhet lägre i landsbygdsområden än i tätortsområden. I många medlemsstater är utbildningen efter grundskolan mer allmän i tätortsområden. I tätortsområden har nästan 20 % av den vuxna befolkningen eftergymnasial utbildning, medan andelen i landsbygdsområden endast är ca 15 %⁷. Eftergymnasial utbildning innebär ofta att personer med kvalifikationer flyttar från landsbygdsområden till tätortsområden, och att de sedan stannar där efter studierna på grund av bättre sysselsättningsmöjligheter.

Bristande möjligheter för kvinnor och unga

Situationen för kvinnor och unga i landsbygdsområden är fortfarande svår, vilket ofta leder till att kvinnor och unga i ekonomiskt aktiva åldersgrupper flyttar. I vissa landsbygdsområden utgör bristen på utbildningsinfrastruktur och lämplig barnomsorg

⁵ SERA, s. 44.

⁶ OECD 2006. Rural Policy Reviews. The New Rural Paradigm. POLICIES AND GOVERNANCE, s. 27.

⁷ SERA, s. 133.

hinder för tillträde till arbetsmarknaden och kompetenshöjning. Arbetslöshetsnivån för kvinnor och unga är i allmänhet förhållandevis hög i landsbygdsområden. För kvinnor var arbetslöshetsnivån i landsbygdsområden 10,6 % medan den var 7,9 % för män. I tätortsområden var nivåerna mer lika för kvinnor (6,8 %) och män (6,2 %). Arbetslösheten för unga var betydligt högre i både utpräglade landsbygdsområden och områden av landsbygdskaraktär, närmare bestämt 17,6 % respektive 16 %, vilket kan jämföras med 11 % i tätortsområden⁸.

3.2. Jordbrukets roll

I de flesta landsbygdsområden svarar primärsektorn för mindre än 10 % av den totala sysselsättningen. I en tredjedel av landsbygdsområdena är dess andel mindre än 5 % (vilket är ungefär detsamma som genomsnittet i EU-25). I vissa landsbygdsområden, framför allt i östra och södra EU, är dess andel dock större än 25 %. Dessutom är jordbrukets produktivitet betydligt lägre i de flesta av de utpräglade landsbygdsområdena⁹.

De nya medlemsstaternas jordbrukssektor har generellt sett integrerats i den gemensamma jordbrukspolitiken på ett smidigt och positivt sett, framför allt när det gäller inkomster. En lyckad jordbruksanpassning kommer dock, liksom i andra delar av EU, att vara en central faktor för att förbättra konkurrenskraften och miljöhållbarheten i jordbrukssektorn och främja sysselsättning och tillväxt på närliggande ekonomiska områden.

I dagsläget är mindre än 10 % av gårdsägarna i EU-25 yngre än 35 år och mer än 24 % är över 65 år. Under perioden 2000–2005 förlorade jordbruket i EU-25 arbetskraft framför allt i den aktivaste åldersgruppen (25–54 år). Den nästa största minskningen skedde i gruppen unga arbetstagare (15–24) och minskningen var minst i gruppen äldre arbetstagare (55–64). Det minskande antalet unga i jordbrukssektorn kan medföra vissa svårigheter för generationsförnyelsen.

Jordbrukarnas utbildningsnivåer varierar kraftigt mellan medlemsstaterna. Många jordbrukare har inte den nödvändiga kompetensen för att utnyttja de möjligheter som ges när det gäller innovation, miljötjänster, diversifiering och utveckling av lokala tjänster, såsom produktion av bioenergi.

Rådet (jordbruk) har framhållit att det är nödvändigt att främja forskning och utveckling, yrkesutbildning, rådgivning och innovation samt humankapital¹⁰.

3.3. GJP-reformens och landsbygdsutvecklingspolitikens effekter

De viktigaste faktorerna för arbetskraftsanpassningen inom jordbruket är teknisk förändring, kapitalavkastning och lönen för arbetskraften inom sektorn jämfört med i andra sektorer. Genom en gradvis reformering av den gemensamma jordbrukspolitiken under de senaste 20 åren har arbetskraften i jordbrukssektorn minskat relativt konstant, med omkring 2–3 % per år. Införandet av direktstöd som kompensation för minskningar av prisstödet under den här perioden har garanterat att omstruktureringen skett på ett godtagbart sätt med avseende på sociala effekter. Utan

⁸ SERA, s. 47–48.

⁹ Källa: Rural Development in the European Union - Statistical and Economic Information - Rapport 2006, http://ec.europa.eu/agriculture/rurdev/index_fr.htm

¹⁰ Rådets informella möte, Krems 2006.

direktstöd skulle många landsbygdsområden i Europa ha stått inför stora ekonomiska, sociala och miljömässiga problem. Landsbygdsutvecklingen har spelat en viktig roll när det gäller att förhindra avfolkning och övergivandet av mark i många landsbygdsområden.

Den frikoppling som infördes genom 2003 års GJP-reform väntas få förhållandevis neutrala effekter på sysselsättningen. Anpassningen av produktionsstrukturen kommer att uppvägas av en mer effektiv användning av kapital och mark, vilket leder till mer ekonomiskt hållbar verksamhet. En tydligare marknadsorientering väntas ge nya inkomstmöjligheter genom att jordbrukarna diversifierar verksamheten både inom och utanför jordbruket.

Det finns uppgifter som tyder på att de anpassningar som gjorts inom jordbruket och deras effekter på sysselsättningen delvis har uppvägs av att det skapats nya sysselsättningstillfällen på jordbruken eller att deltidssysselsättning inom jordbruket kombineras med sysselsättning utanför jordbruket. Åtgärderna för landsbygdsutveckling har kompletterat och stött denna process, vilket lett till att ett stort antal arbetstillfällen skapats eller bevarats.

Det finns utvärderingar som visar att investeringar på jordbruk, liksom utbildning, skogsbruksåtgärder och åtgärder för att främja landsbygdsområdets anpassning och utveckling i allmänhet anses ha varit effektiva när det gäller att skapa sysselsättning. Investeringar på jordbruk har på det stora hela bidragit till att säkra sysselsättningen genom ökad produktivitet, medan åtgärder för ekonomisk diversifiering i större utsträckning bidragit till att skapa ny sysselsättning.

Det finns endast ett fåtal kvantitativa beräkningar på EU-nivå, men det har hävdats att upp till 100 000 sysselsättningstillfällen i Europas landsbygdsområden har skapats eller bevarats under Leader II-initiativet (inom sociala tjänster samt hälso- och sjukvård, bevarande av landskapet och kulturarv) och att hälften av dessa utgjorts av sysselsättningstillfällen för kvinnor. Åtgärder för diversifiering av landsbygden har bidragit till att säkra många sysselsättningstillfällen inom jordbruket och samtidigt har det skapats tillfälliga arbeten inom verksamhet på miljöområdet och för förnyelse av byar.

Åtgärder för att skapa sysselsättning och åstadkomma en diversifiering till icke-jordbruksverksamhet utgör dock fortfarande en relativt liten del av programmen. Det finns beräkningar som visar att endast omkring 10 % av de traditionella programmen för EU-15 under den innevarande perioden 2000–2006 avsett åtgärder som direkt eller indirekt skapar sysselsättning utanför sektorerna jordbruk eller primärbearbetning. Det skulle således finnas stora möjligheter att förbättra landsbygdsutvecklingsprogrammets bidrag under den nya perioden.

4. UTMANINGARNA I JORDBRUKSOMRÅDEN

Europas landsbygdsområden skiljer sig åt sinsemellan och många av dem är ledande regioner. Vissa landsbygdsområden, framför allt de som är mest avlägsna, avfolkade eller beroende av jordbruket, kommer dock att stå inför särskilda utmaningar när det gäller tillväxt, sysselsättning och hållbarhet under de kommande åren. Det rör sig om följande:

- Lägre inkomster.

- En ogynnsam demografisk situation.
- Lägre sysselsättningsnivåer och större arbetslöshet.
- Långsammare utveckling inom tjänstesektorn.
- Bristande kompetens och humankapital.
- Bristande möjligheter för kvinnor och unga.
- Brist på nödvändig kompetens inom delar av jordbrukssektorn och livsmedelsindustrin.

Dessutom kommer den fortsatta omstruktureringen och moderniseringen av Europas jordbruk att skapa en tung börda för många landsbygdsområden. Mot bakgrund av den nuvarande trenden räknar man i EU-15 med att ungefär 2 miljoner heltidssysselsatta kommer att lämna sektorn fram till 2014. Dessutom skulle 1–2 miljoner heltidssysselsatta kunna lämna sektorn i de tio nya medlemsstaterna liksom 1–2 miljoner arbetstagare i Bulgarien och Rumänien¹¹. Till detta kommer omkring 5 miljoner dolt arbetslösa på jordbruken. Dessa förändringar kommer att beröra de flesta landsbygdsområden. I områden av landsbygdskaraktär kommer utmaningen att vara att undanröja risken för utestängning på grund av brist på kompetens och låga inkomster. I mer avlägsna områden med större sysselsättning inom jordbruket kommer hanteringen av omstruktureringsprocessen att spela en stor roll för den bredare landsbygdsekonomin.

Landsbygdsområden erbjuder dock konkreta möjligheter genom sin potential till tillväxt i nya sektorer, rekreativsmöjligheter och turism, attraktiva förhållanden för boende och arbete liksom naturresurser och landskap med högt värde. Europas jordbruk erbjuder många högkvalitativa produkter. Jordbruks- och livsmedelssektorerna måste utnyttja de möjligheter som ges av nya strategier, teknik och innovation för att tillgodose den ökande marknadsefterfrågan både i Europa och globalt. Detta förutsätter att ny kompetens utvecklas, att det finns en entreprenörskapsanda liksom att det finns en kapacitet till anpassning så att nya typer av tjänster kan tillhandahållas.

Kort sagt måste Europas landsbygdsområden förverkliga sin potential för att inte riskera att ytterligare hamna på efterkälken i förhållande till tätortsområden när det gäller att uppnå Lissabonmålen. Detta gäller framför allt de mest avlägsna och mest utpräglade jordbruksområdena.

5. SLUTSATSER: ATT ÖVERBRYGGA SYSSELSÄTTNINGSKLYFTAN

Det rör sig om stora utmaningar när det gäller att säkra sysselsättningen i Europas landsbygdsområden. Samtidigt finns det en lång rad instrument på europeisk och nationell nivå som kan utnyttjas för att överbrygga sysselsättningsklyftan mellan landsbygdsområden och tätortsområden. Områdesbaserade strategier för flera sektorer som bygger på ett partnerskap även utanför jordbruket, den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin och jordbruksturism bör uppmuntras. Framför allt bör landsbygdsutvecklingsåtgärder i full utsträckning utnyttjas för att skapa sysselsättning och tillväxt.

¹¹ SERA, s. 84.

Exempel på sysselsättningskapande verksamhet inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling¹²:

- Turism, hantverk och rekreativomöjligheter är tillväxtsektorer i många regioner och ger möjligheter till både diversifiering av bruket av gården vid sidan av jordbruket och utveckling av mikroföretag i lantbruksekonomin i vidare bemärkelse.
- Lokala initiativ för att utveckla barnomsorgen kan underlätta tillträdet till arbetsmarknaden. Det kan handla om utbyggd barnomsorg, eventuellt i kombination med initiativ för att främja nyetableringen av små företag för landsbygdsrelaterad verksamhet och lokala tjänster.
- Integrerade initiativ som kombinerar diversifiering, företagsetablering, investeringar i kulturarv, infrastruktur för lokala tjänster och renovering kan bidra till att förbättra både de ekonomiska utsikterna och livskvaliteten.
- Utveckling av mikroföretag och hantverk, som kan bygga på traditionella kunskaper eller ge ny kompetens.
- Utbildning för att ge unga den kompetens som krävs för en diversifiering av den lokala ekonomin.
- Främjande av användning och spridning av IKT och utveckling när det gäller leverans och innovativ användning av förnybar energi.
- Småskalig lokal infrastruktur, som stöds inom ramen för landsbygdsutvecklingsprogram, kan spela en väsentlig roll när det gäller att knyta stora strukturfondsinvesteringar till lokala strategier för diversifiering och utveckling av jordbrukets och livsmedelssektorns potential.

Med tanke på dessa framtida utmaningar kommer integrerade gemenskaps- och medlemsstatsstrategier och en tydlig inriktning på humankapital och kompetens att vara centralt när det gäller att ta tillvara möjligheterna till tillväxt och sysselsättning i landsbygdsområden. Kommissionen rekommenderar därför följande:

- Att GJP-reformen, med ökad marknadsorientering och inkomststabilisering, bevaras och stärks.
- Att medlemsstaterna tar tillvara de möjligheter som finns att främja och stödja odlingen av energigrödor och utvecklingen av företag för förnybar energi, som kan bidra till att stabilisera sysselsättningen i landsbygdsområden och främja en hållbar utveckling.
- Att de nya medlemsstaternas integrering och omstruktureringen av deras jordbruk prioriteras även under kommande år, med tanke på de särskilda utmaningarna för många av dessa länders landsbygdsområden.
- Att medlemsstaterna, i överensstämmelse med gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutveckling, utnyttjar sina landsbygdsutvecklingsprogram för att förverkliga prioriteringarna kunskapsöverföring, modernisering, innovation och kvalitet i livsmedelskedjan och investeringar i humankapital liksom den övergripande prioriteringen att skapa sysselsättningstillfällen och tillväxtförutsättningar.
- Eftersom landsbygdsutvecklingen bara till viss del kan bidra till att överbrygga sysselsättningsklyftan bör alla gemenskapens instrument användas för att främja en ökad sysselsättning i landsbygdsområden. Medlemsstaterna bör se till

¹² Nyckelåtgärder som fastställs i rådets beslut 2006/144/EG av den 20 februari 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013), EUT L 55, 25.2.2006, s. 20.

att synergien mellan strukturpolitik, sysselsättningspolitik och landsbygdsutvecklingspolitik maximeras¹³.

Exempel på stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden för en diversifiering av landsbygdsområden¹⁴:

- Upprättande av en miniminivå när det gäller tillgång till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.
 - Stöd för en integrerad turismstrategi.
 - Främjande av process- och produktinnovation inom befintlig ekonomisk verksamhet.
 - Investeringar för upprättande av regionala utvecklingscentrum i landsbygdsområden och utveckling av ekonomiska kluster som bygger på lokala resurser.
-
- Åtgärder på dessa områden för utveckling av mänskliga resurser bör genomföras helt i överensstämmelse med målen för den europeiska sysselsättningsstrategin, som fastställs i de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning. Alla medlemsstater bör stödja förberedelserna inför förändringarna inom jordbrukssektorn inom ramen för omstruktureringen, och utforma en proaktiv strategi för jordbrukares utbildning och omskolning, framför allt när det gäller överförbara färdigheter.
 - Sysselsättningsskapande i landsbygdsområden bör fastställas som det centrala arbetstemat under 2008 för nätverket för landsbygdsutveckling.

Kommissionen kommer att intensifiera användningen av statistiska instrument för att bedöma sysselsättningseffekterna av landsbygdsutvecklingspolitiken i samband med den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen för landsbygdsutveckling.

¹³ Ibid. Avsnitt 3.6.

¹⁴ Rådets beslut 2006/702/EG av den 6 oktober 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållningen, EUT L 291, 21.10.2006, s. 11), bilagan, avsnitt 2.2.

Bilaga: Central karakteristik för landsbygdsområden i EU-27

Territoriell karakteristik

	EU-27	Utpräglade landsbygdsområden	Områden av landsbygdskaraktär	Utpräglade tätortsområden	Definition av region	År
Territorium %	100,0	57,0	35,7	7,3	NUTS 3	2003
Befolkning %	100,0	20,5	37,8	41,7	NUTS 3	2003
Bruttoförädlingsvärde %	100,0	13,2	31,7	55,0	NUTS 3	2002
Sysselsättning %	100,0	18,7	34,6	46,7	NUTS 3	2002
Utnyttjad jordbruksareal % (1)	100,0	43,2	46,8	10,0	FSS-distrikt	2003

(1) Med undantag av ES, SL

Demografisk karakteristik

	EU-27	Utpräglade landsbygdsområden	Områden av landsbygdskaraktär	Utpräglade tätortsområden	Definition av region	År
Befolkningstäthet (per km ²)	114,8	40,9	118,2	638,7	NUTS 3	2003
% personer i åldern 15–64 år av den totala befolkningen (1)	67,2	65,9	67,1	68,0	NUTS 3	2001
Invandringsöverskott (2)	3,9	1,8	4,0	4,8	NUTS 2	2003

(1) Med undantag av BE, DK, LV, MT, SI

(2) Med undantag av EE, CY, LU, MT

Ekonomisk karakteristik

	EU-27	Utpräglade landsbygdsområden	Områden av landsbygdskaraktär	Utpräglade tätortsområden	Definition av region	År
BNP/capita (EU-25 = 100)	95,5	64,5	82,3	122,8	NUTS 3	2001
Primärsektor i % av det totala bruttoförelingsvärdet (1)	2,3	5,1	2,8	0,9	NUTS 2	2002
Tjänstesektor i % av det totala bruttoförelingsvärdet	71,1	62,4	67,9	74,5	NUTS 3	2002

(1) Med undantag av MT

Sysselsättningskarakteristik

	EU-27	Utpräglade landsbygdsområden	Områden av landsbygdskaraktär	Utpräglade tätortsområden	Definition av region	År
Sysselsättningsgrad i %	62,7	60,1	61,9	64,7	NUTS 2	2004
Arbetslöshet (% av den aktiva befolkningen)	9,2	9,9	10,1	7,8	NUTS 2	2004
Långtidsarbetslöshet (% av den aktiva befolkningen)	4,1	4,5	4,7	3,3	NUTS 2	2004
Egenföretagandets andel i % av den totala sysselsättningen	15,3	19,3	15,2	13,8	NUTS 2	2004
Vuxna som deltar i utbildning, i % av befolkningen (1)	8,5	8,2	7,8	10,1	NUTS 2	2004
Sysselsättning i primärsektor i %	6,7	20,6	6,9	1,7	NUTS 2	2002
Sysselsättning i tjänstesektor i % (2)	66,8	57,1	65,0	74,7	NUTS 3	2002

(1) Med undantag av EL

(2) Med undantag av NL, RO

Källa: Rural Development in the European Union – Statistical and Economic Information – Rapport 2006, http://ec.europa.eu/agriculture/rurdev/index_fr.htm